

Tisztaság vidéken

Mi az útja — Ankét és bemutató Szegeden

Az Építészeti és Városfejlesztési Minisztérium, az Építőipari Tudományos Egyesület és a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat közös rendezésében tegnap Szegeden, a Tisza Szállóban tartottak tanácskozást a vidéki városok köztisztasági szolgálatának fejlesztéséről és korszerűsítéséről. A tanácskozáson részt vett mintegy harminc vidéki város tanácsi és köztisztasági képviselője, a szegedi városi és mindhárom kerületi tanács, a közegészségügyi szolgálat és a kommunális vállalatok illetékes megbízottja. Megjelent Balog István, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője, a Minisztertanács tanácsszervező osztályának, az ÉVM lakás- és kommunálisügyi főosztályának és az Országos Közegészségügyi Intézetének képviselője.

A tanácskozást Halász Árpád, a Szeged m. j. városi tanács vb elnökhelyettese nyitotta meg. Elmondta, hogy Szeged rendkívül gyors fejlődése különösen sürgeti a köztisztasági szolgáltatás ediginél nagyobb ütemű fejlesztését. Ezért a városi tanács arra törekszik, hogy változtatson a mostani szervezeti formán és komplexebb módon oldja meg a köztisztasági feladatokat. Fontos, hogy a jövőben a városfejlesztési tervekben és azok megvalósításakor nagyobb jelentőséget tulajdonítsanak a köztisztasági feltételeknek is. Jobb és eredményesebb kapcsolatot kell teremteni a köztisztasággal foglalkozó apparátus és a rokon jellegű kommunális szervezetek, vállalatok munkái között. Hatékonyabb és szélesebb körű

propagandát szükséges kifejteni annak érdekében, hogy a köztisztaság, s így a közegészségügy az egész lakosság egyetértésével fejlődjön tovább.

Azután dr. Papp-Juhász István KÖJÁL főorvos a köztisztaság egészségügyi vonatkozásairól, dr. Hammer Fidél, a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat igazgatója a szemétszállítás, Török Károly főmérnök a téli hőellátás, Kovács Miklós, osztályvezető a kézi és gépi tisztítás, dr. Dóczi András osztályvezető az útjavítás és karbantartás, Trubel László minisztériumi főelőadó a gépésztés lehetőségeiről és problémáiról tartott előadást. Több vidéki város képviselőjének hozzászólása bizonyította, hogy szinte mindenütt azonos gondokkal

küzdnek a tanácsok és vállalatok üzemek. Ezek között legelőtöbb a megfelelő gépek hiánya, az elmaradott munkakörülmények miatt a munkaerőhiány és az, hogy az urbanizációs fejlődéssel eddig korántsem tartott lépést a köztisztasági feladatok tervszerűsége, felkészültsége.

Dr. László Tivadar minisztériumi főosztályvezető-helyettes összefoglalójában a rendszeresített országos tanácskozások tapasztalatsere lehetőségeit és az elhangzott javaslatokat hasznosnak minősítette, s a hasonló adottságú városok közötti együttműködésre hívta fel a figyelmet.

A tanácskozás után a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat bemutatót tartott a városban gépeinek működéséről.

Befejeződött a KISZ KB ülése

Pénteken befejezte a munkáját a KISZ Központi Bizottságának ülése. A Központi Bizottság a vita után érdemeik elismerésével más fontos beosztásba történt áthelyezésük miatt felmentette az intézőbizottsági és központi bizottsági tagsága alól, valamint KB-titkári funkciójából Nádasdi Józsefet, intézőbizottsági és központi bizottsági tagsága alól Somogyi Imrét, Kovács Sándort és Szabó Bélát. A Központi Bizottság ezután új tagokkal egészítette ki sorait. A KISZ KB tagja lett Szógi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára. Az intéző bizottság tagjává választották Csillik Andrást, a KISZ budapesti bizottságának első titkárát, Dudla Józsefet, a KISZ Borsod megyei bizottságának első titkárát és Hevér Lászlót, a KISZ Szegedi városi bizottságának titkárát és Szűts Pált, a KISZ Központi Bizottsága nemzetközi kapcsolatok osztályának vezetőjét.

Ünnepi könyvhét, 1969

Nyitány Zsombón

Az ünnepi könyvhét Csongrád megyei eseménysorozatának megnyitóját ünnepelték tegnap, pénteken este Zsombón rendezték meg. A községi könyvtárban összegyűlt vendégeket Kátana Sándor, a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának titkára, országgyűlési képviselő köszöntötte, majd Kónya Lajos és Simai Mihály költők olvastak fel műveikből, s választották a feltett kérdésekre.

Vetélkedő a ruhagyárban

Egy ország izgulta végig azt a — *Könyvsátor* címmel tegnap, pénteken délután sugárzott rádióműsort, amelyet az *ünnepi könyvhét* alkalmból rendeztek. A körkapcsolásos adás egy mikrofonja Szegeden, a *Ruhagyárban* „élt”, s dupla vagy semmi alapon innen, a Tisza-partjáról is küzdöttek az 50, 100, 200, 400 és 800 forintos könyvtulajdonosokért a versenyzők. Ami a Ruhagyárban összegyűlt csapatot illeti, büszke lehet rá az egész város. Különösen Mihálka Györgyi nagy tájékozottságra valló feleletei érdemlik meg a dicséretet, hiszen a Tömörkény Gimnázium harmadik osztályos diákja nem kevesebb, mint 800 forint értékű könyvtulajdonnyal nyert, s ezzel a vetélkedő legmagasabb díját szerezte meg. *Gratulálunk!*

És épp így gratulálunk rádióknak is, hogy ezt a játékosan tanító műsorformát életre hívta. *Liszka Tamás* szerkesztő éppen olyan kérdéseket állított össze az Ünnepi könyvhétről, amelyek az olvasottabb irodalombarátok számára — ha nem is könnyen, de megfejthetőek voltak, s igen szerencsésnek bizonyult az adás formája is. Izgalommal várjuk az ígért folytatást!

A. L.

Pályaudvar — vagy zsibvásár?

— Na, ne vicceljen, édesapám, én is járok Szabadkára. Ebben a zacskóban csak tíz deka paprika van.

— De tizenöt, ha mondom.

— Jó, akkor egye meg — s továbbáll. Már pedig de-hogy eszi meg az eladnivalót. A következő kuncsaft már nem aggályoskodik a súly miatt. Fizet és megy. Nehogy észrevegyék.

— Dugja be a kosárba, ott jönnek — suttozja végig a sort egy jóakarató asszonyság, s szemével hátrafelé villant, jelezvén, razzia van.

— Az istenért, ezt a csomagot vegye már magához, majd a piacon utolérem — szól utána tört magyarsággal egy asszonyság, s a hírhozó csak erre vár. Hóna alatt a pakkal a zöldségsátrak irányába indul, aztán eltűnik, mint a hajnal.

— Hol van az a pakompártos hosszú hajú? — magából kikelve ront a tömegbe egy fiatalasszony. Karján egy orkánkabát, de csak a fele.

— Hát ez mi? — kérdezik.

— No, most képzelje. Azt mondta, ne vegyem ki a

„nájlón” tasakból, nehogy mind a kettőnket lefűljene. Kifizettem az árát, a Mérey utcában kibontom, látom, hogy hosszabban szétbontott félkabát. Lehet ezt?

Az autóbussz-pályaudvar padjain táskájukat félig kibontva és lábuk elé helyezve asszonyok, férfiak ülnek. Mintha buszra váró utasok volnának. Dehogyan. Mindenki tudja, hogy feketézők. Az arrajárók bele-beletúrnak a csomagokba.

— Gyermekepulóvert hozott-e?

— Most nem, de szép olasz női kardigánom van.

— Nekem aranyom, gyűrűm. Dóxa óra féláron.

Suttozva, riadtan körbetekintgetve, csomagoltan, vagy csak tapintás után cserél gazdát holmi és forint. Amott kakaót, borsot, szeszt kínálnak.

— Szeszt? Hát van istene. Tudja, hova tettem én ezt a kocsiiban, míg át nem értem a határon? Múlt héten húsz litert koboztak el tőlem. Ki fizeti azt meg? Vesz, vagy nem?

A Marx téri autóbussz-pályaudvar váróterméből, de különösen a peronjáról lassanként kiszorulnak az utasok. Bokáig szemétként jár az ember, s a tömegtől takarítani sem lehet.

— Miért nem tiltja ki az állomásfőnökség a feketézőket.

— Tehetetlenek vagyunk. Nekünk a legkellemetlenebb, hiszen az utasainkat zavarja ez a felfordult helyzet. Naponta számtalanszor hivatalosan felszólítjuk az árusítókat, vevőket, hogy menjenek máshová. Semmi eredménye nincs.

Gyakori, szinte mindennapos a hatósági ellenőrzés, és az ezzel kapcsolatos intézkedés. A Marx téri zsibvásár jellege ennek ellenére egyre markánsabb arculatúvá válik. Valóban minden határvároshoz hozzátartozik ez a misztikus-anarchikus kép? Nem hihető.

— Kérem, mi már arra is gondoltunk, hogy helypénzt

szedünk tőlük — mondja a piaci ellenőr. Ezt sem lehet. Egyrészt, mert a pályaudvar nem piactérfelület, másrészt mert törvényesítenék a csempészett cikkek árusítását.

— Ne higgye, hogy mind külföldi. Nagyon sok a viszonteladó, aki egy tételben átveszi a behozott árut, s aztán busás haszonnal továbbadja. Ezek a félkabátosok. — A tanácsi ellenőr szavára azonban nem oszlik szét egyetlen feketéző csoport sem.

Mégsem lehet belenyugodni. A becsapásokba, a szemtelenségbe, a pályaudvar elfoglalásába, békés utasok zavarásába. Mi a megoldás? Egyőnk sem okosabb a másiknál. De nem lehetne egyszer egy hétig mindennap megtenni, hogy hatóság, AKÖV, népi ellenőrzés vagy más társadalmi szerv radikálisan lépjen fel az autóbussz-pályaudvaron — és a piacon — a feketézők ellen? És szigorúan büntesse az eladókat, vásárlókat egyaránt.

Kondorosi János

A Kossuth Kiadó ajánlata

Ünnepi könyvhétre, az *magyar követ* jelent, a *Front harcra fel* mellett a *Diplomaták*, melyek izgalmas kémtörténetekről, kullissza mögötti dolgokról szólnak. A nők körében igen kedvelt kötet a *Lakberendezési ABC* című képes összeállítás, ami lakáskultúrával foglalkozik. Ezenkívül számos útleírás, regény, kalandkönyv és politikai mű.

Az árusításra kerülő könyvek között ismét vásárolhatók majd a párt 50 éves évfordulójára megjelent könyvek: a *Magyarország történelmi krónikája* (a 10+1 akció első könyve), a *Rendíthetetlen százezer és a Magyar Tanácsköztársaság*.

Az említett megjelenő és már megjelent könyvek megvásárolhatók a pártszervezetek üzemi könyvtárszobáiban és a Kossuth Könyvkiadó megyei kirendeltségén a Sajtóházban, ahol a kiadó által megjelentetett más könyvekből is megfelelő választék várja a terjesztőket, egy kötetben; a Vatikáni

Perpatvar- emlékkönyv

Egy Los Angeles-i férfi házasságának 40. évfordulóján vaskos könyvet nyújtott át feleségének, amelyben eddigi házasságát összekocanásait és azok okait gyűjtötte össze. Nem tudjuk, hogy felesége örült-e az ajándéknak.

Műszaki szakkörök megyei kiállítása

A népművelés dolgozóit újabb és újabb feladatok elé állítja az élet. Pár évvel ezelőtt vetődött fel a gondolat, hogy a technika századának népműveléséből nem hiányozhat a műszaki ismeretek rendszeres, céltudatos terjesztése.

Az új feladattal — adottságok és példák hiányában — nehezen bírkóznak művelődési házaink. Egy barkácsszakkör felszerelése sokkal több költséget jelent, mint a hagyományos szakkörök és művészeti csoportok működtetése.

Megyénk mezőgazdasági jellege ellenére szaporodnak a jól működő műszaki szakkörök, egyre több művelődési otthon próbálkozik a technikai ismeretek más módszerekkel történő terjesztésével is. A megkezdett munka már termi gyümölcsöt. Az elmúlt évben még csak kísérletként rendeztek kiállítást, vállalva a kezdeményezés összes bizonytalanságát.

Vasárnap, június 1-én délután 11 órakor újra kiállítás nyílik a makói József Attila

Múzeumban a megyei műszaki és technikai szakkörök elismerésére méltó munkáiból. A Népművelési Tanácsadó által rendezett kiállítást délutánonként műszaki kisfilmek vetítésével egészítik ki, és kihasználják a műszaki ismeretek terjesztésének egyéb szemléletes lehetőségeit is.

A kiállítást Tímár András szakreferens, a Szegedi Tanárképző Főiskola docense nyitja meg.

- SPECIÁLIS HALÉTELEK ÉS KIVÁLÓ BOROK.
- TÓPARTI FRISS LEVEGŐ.
- CIGÁNYZENE.
- SZOLÍD ÁRAK.

Keresse fel újra a

SZEGEDI ÁLLAMI GAZDASÁG

„Fehértői Halászcseráját”

mely 1969. június 1-én kezd meg nyári üzemelését. Kóstolja meg a csárda hétfel különlegességeit és a gazdaság sajáttermései borait. Nyitvatartás 10 órától 22 óráig, kedden szünnap. A csárda a pesti út mellett elérhető a helyi, sándorfalvi és szatymazi buszjáratokkal.

Épült: 1957—1969



Hunyadi János sugárút 39-41.

(93.) A hatvanas évek elején egy tanulmány tárta fel a város területén található olyan tömbbelsőket, amelyeket meglevő házak lebontása nélkül, tehát aránylag olcsón be lehet építeni. Az egyik ilyen első beépítés volt ez a Hunyadi János sugárút. Az utca frontján csak egyetlen új ház épült, a többi a telek közepében. A házakat Komáromi Jánosné tervezte.

SZOMBAT, 1969. MÁJUS 31.

DELMAGYARORSZÁG 5